

המביא גם פרק ראשון גימין

5

עין משפט
נר מצוה

בַּה א מִי פֶּה מַה־
 חֹבֵל וּמוֹזֵק הֶלֶט
 שׁוֹשֵׁעַ חוֹמֵי קִי שָׁפָה
 סָעִי ה [וּסְעִי ט יצ]:
 בֹּ ב ג מִי פֶּה מַה־
 תַּעֲשִׂית הִלֵּי יֵד קִמָּה
 שֶׁעֲשָׂן מַדֵּס ג טוֹר שֶׁעַ
 אֲחִיָּה קִי תִקַּס סָעִיָּה ג
 וְיִבְרַח אֲלֵפֶס בְּרִכּוֹת פֶּה
 דָּף כֹּה: וְיִבְרָאֵשׁ שֶׁס סִימָן
 וְ:

בז ד מי' שם הלט"ו
טוש"ע שם סעי' ד:

תורה אור השלם

- [illegible]

פסקי רי"ד

שלה מר עוקבא לר
אילוצר בני אדם העומדי
לרוע רשע וכן בדיי למוטין
למלכות מהו. שרטט
ויכתוב לא אשפרה דור
מחטוטו בלשונן אשפרה
לדי מחסום בעור רשע
אשפרה לדי אפ"ש שרשע לגנדי
אשפרה לדי פחטום של
היה קצמערץ לו טובא ולא
לרוע דור הלא ויהתחולל
לרוע דור הלא והוא פילם
חללים חללים השכם
העורב בלית המדרש ור
שילין מאתקון א"ר יצחק
שילין כותבי"ג א"ר כותבי"ג
מכתבתיאנא ג' כותבי"ג
א"ר כותבי"ג פ"א יתיבת
כותבי"ג פ"א שרטט
ארבע [אין] כותבי"ג של
לרוע עוקבא וטובא
מנא לך דאדור פ"א שרטט
לדומר בבית המשתאות
טובא וכוכל אל תשפט
שוראל אל גיטעמס פ"א
לא שנא כפה לא שנא
טובא לרוע שרטט
היה אילוצר מנא לך דאדור
פ"א שרטט
היו עושמים לחתמים
בצטורות ומצחיות כספית
מלחם שקורי גייל אל
פ"א חטאד קרא כתיב כה
הוא ר' השרה וגי' מה
השרה הצטורה אצל עטרה
אילוצר מנא לך דאדור
לדומר לך בזמן
ההוא שחטטתה בראש כהן
גדול לרוע בראש כל אדם
שחטלקה מצטתה מראש
שחטלקה עטרה מראש
לרוע א"ר רבנא אשכחיה
לרוע בראש ר' אשי דקא
גדיל כילולא לביתיה א"ר
אל סבר מה הסח מצטתה
לרוע א"ר רבנא אשכחיה

השְׁתָּא בהמתן שׁוֹ צדיקים ב'ו'. אמר ר"ת דלא פריך אלא גבי מידל דאכילה * דגמא הוא לעדקי שאוכל דבר אסור וליהי לא פריך גבי ר' ישמעאל שקרא והטא פריך קמא שבת (דף י"ב:) וגבי יהודה בן טבאי שסרג עד זומא (מגילה דף ט"ז:) ובהבא דפ"ג דכמזבין (דף י"ב:) ובהבא דפ"ג דכמזבין (דף י"ב:)

העלו עזר לכהונה על פיו לא
גרים ליה ר"ת אע"פ שיש שם חכילת
איסור תרומה לאשמו ולנזיו שהן
אסורין בתרומה מ"מ כיון שחכם
עממו אין נגשל בחכילת איסור לא
סביר להקשות וקד ירמיה בר אבא
לאשתלי וטעמיה קודש סבדלה (פסחים
דף קו:) אע"ג דלמך התם (דף קה.)

על ידם צדיקים עצמן
אכילו דבר גדול ומאי
ליה מר עוקבא לר'
ים עלי ובידי למסרם
וכתב ליה יאמרתי
בלשוני אשמרה לפי
נגדי *אע"פ שרשע
סוסם שלח ליה קא
נא דאינקום בהו שלח
ל לו דום לה' והוא
השכם והערב עליהן
ליהן הדבר יצא מפי
קולר שלחו ליה למר
דאסיר שרטט וכתב

זמרא מנא לן דאסור. פי'

שיר לא ישתו יין ימרא
הוא ה"א ה"מ זמרא
קמ"ל א"ל רב הונא
כתבים קינה ודימונה
דארץ ישראל קחשיב
דמתוותא דא"י קא
מארגיזא אמר בה
ד עושה לו דין א"ל
הוה רב גביהא מבי
ה אמר בה הכי כל
ה עושה לו דין א"ל
בבנ^א דתנן דבפולמוס
אדרכי קם רב הונא
לחיים הסר המצנפת
השפיל וכי מה ענין
בראש כ"ג עטרה
ה עטרה מראש כל
ל האלהים מדרבנן
בר רב אשי דהוה
ת והרם העטרה א"ל
את דרש ר' עוריא
אסי בשעה שאמר
מלאכי השרת לפני
סביני נעשה לגשמע
והגביהו את השפל
יה דרב אמי ווימנין
ה' אם שלמים וכן
צומצמין יעשה מהן
ר' ישמעאל כל הגוזז
לשתי רחילות שהיו
אוינה גוזזה לא עברה
ועניתך

קרויה מגזעת אצל של כ"ג היתה קטנה קרויה מזנפת ^{טו}
 ודייט צפרק בראשונה ציומא (דף כה.) דאמר נוטל מזנפת של
 ד' אלא לחתנים ^י כדמפרש עיין כ"ג שהוא ראש ושר בישראל^א :

כי

הערה: חזקוני (דף ק"ה): **אָרֶב מִן הָהִי** שְׁנֵאֲדָב
הַשְׁחֹטָה וּמִפְּנֵי אֵימָתוֹ חָתְמוּ עַבְדָּיו אָרֶב מִן הָהִי
הַהִיאָרְשָׁה תַּחֲתָיו שֶׁלֹּא יֵצֵא: **הַעֲוֹדִים עָלָיו** לַחֲרָף וּלְגַדֵּף: וְיִזְדִּי
לְמִלּוּמָסָר. כִּי צָדִי הִלָּשִׁין עֲלֵיהֶן: לְגַדֵּי מַרְיָנִי וּמַקְטִינִי: גִּיבָא.

ה'יה חולק עליו: קולר. שלשלת של
 המוכתזים למלכות שנותנין שם המוכתזים למלכות
 זמרא. לשורר צבית
 המשתאות: ימר שר. יהא מר:
 זמנא. כנור: מארגיוא. שם ממוס:
 כשן מחמת לער שצעריו
 קנאה הוה לען שאלם מתעבר על
 ריביו או על ריב אחרים כמו קנא קנאתי
 (מלכס א יט) וכמו בקנאו את קנאתי
 (במדבר כה): זעקס לגימא. שגחל
 ממנו ויורד לחייו לשערי מזונותיו:
 כנלילא. היו עושין עטרות לחתנים
 שזכר וספק צבוקין ומצורות
 גפרית ומלח וקורין גייל יוש של
 ויורד והדס: צפומוס. חיל שהעלה
 אפסס'יוס קודם שזא טיטוס עליהס:
 העל האירוס. מפרש בפרק צמרא
 דקוטה (ד מט): טבלא דחר פומא והוא
 חוב המקשקש: רב חסדא. תלמידו
 רב הונא היה ואל היה משיב
 בפניו וכי קם רב הונא אמר ליה רב
 חסדא לרש גלותא קרא כמיב: מה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אי מהחזא הוה
אמינא הנ"מ זמרא דמנא.
ע' חגיגה דף טו ע"ג
ברש"י ד"ה ומרא: שם
מיתוותא דא"י. ע' עירובין
דף כא ע"א מד"ה אחוי
ליוס: תוס' ד"ה השתא
בהמתן וכו' דגמאי הוא
לצדיק. ע' מהריק"ט
בהגותווי ריש טו"ד:

לעזי רש"י

יניאל [ניא"ל]. תצריב
שחור (ציור שחור
באמצעות חומר כימי
החורט את הכלי).

מוסף רע"י

בהמתן של צדיקים.
חמורו של רבי פנחס
בן יאיר (יבמות צט:).
אין הקב"ה מביא
תקלה על ידם. שחלל
הכמה דבר האסור לה
בפולמוס של
(חולין ה:).
אספיינוס. חיל שהציא
אספיינוס על ירושלים
(סוטה מט:).

מוסף תוספות

- א. ולא פריך עלייהו וזה
בהמתן של צדיקים, יל.
ב. מוס' הלאש' ש' דר' ר' ע.
ג. בשבטות
ועוביות וכו' ו[ו]תל תפלה
ד. רומא, וליש' ביהמ"ד
ה. האמרו בו לפי שרוב
תפלותיהם בבית המדרש
והיו מלאי, ומו' מהש"ס
ו. והבא אל הוה י' ינאי
ז. בארצו. מוס' הלאש'
ח. אל היה מוסר דין
עליהם. אלא. מוס' הלאש'.
ט. מתוך זה יהי כליו.
י. מוס' הלאש' אלמא ל'
יא. נאסר אלא שיר של בית
המדרש. ומו' הלאש'
יב. עוקבא שלח חזק לרש
יג. נגלואת. יר' ו. אל תשמח
בעינים אל גיל, כלומר
שחוק הבית וקם היו
מומרין לפניו. יר'.
יד. ושלו וז' שאין עשיות
בן. יר' י'. [עשרות].
הלאש'. יא. שמויח על
ראשו של אדם. מוס'
הלאש'. יב. הלאש' מוס'
בראשו של אדם. מוס'
יג. והיא כמין
קרייאה דמנמנמא
כלתא. מוס' הלאש'.
יד. בשקומא גיב' חיה
והיה תערה על חזק הבית
היינו דרכים א"כ אל אעלה
ורישיים על ראש
שקחתי. ותיב' יל. ורש

ומפרש ריב"א משום דלכהן הדיוט לא היה זך והיתה גדול
ומייהו אומר ר"י דאשכחן בלשון הגמרא דקרי נמי מזנפת לשון
אחד מהן ואפילו היו שוות ^{טו} נקט הכא ^{טז} בראש ר"ג לפי שאין א

בבי אהרן 'ומצנפת בד יצנור', ו'נתת המצנפת'. מוס' הרא"ש. טו. של כה"ג ושל כהן הדיוט, מ"מ. מוס' הרא"ש. יז. בזמן שמצנפת. מוס' הרא"ש.

אמרינו גבי עטרות חתנים לא שנו אלא של מלח וגפרית אבל של ורד ושל הדס מותר ושמואל אמר אף עטרות הכלה אמר רבה בר בר חנה עיר של זהב תניא נמי הכי איזהו עטרות הכלה עיר של זהב